

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/777/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202116
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814202116.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. I., a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom 821 XX D., K. 8, právne zastúpený D., D. a spol., s.r.o. so sídlom XXX XX D., Dr. VI. P. XX, proti odporkyňi: K. J., nar. XX.X.XXXX, N., E. XXX/XX-X za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom 811 09 Bratislava, Dobrovíčova 13, o zaplatenie 556,57 Eur istiny a prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. marca 2015, č.k. 14C/193/2014-98

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o povinnosti vedľajšieho účastníka na strane odporcu zaplatiť spoločne a nerozdielne s odporcom navrhovateľovi náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal peňažného plnenia titulom odplaty za telekomunikačné služby. Súčasne rozhodol o náhrade trov konania tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uložil zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 139,39 Eur. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd právne zdôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plne úspešnému navrhovateľovi priznal okresný súd náhradu súdneho poplatku z návrhu a náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúcich z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie zastúpenia, podanie návrhu), režijného paušálu a DPH. Výšku trov právneho zastúpenia určil podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku II., ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne s odporcom navrhovateľovi náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania bude uložená iba odporcovi. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil keď zaviazal k náhrade trov konania aj vedľajšieho účastníka, pretože svojimi úkonmi na ochranu práv spotrebiteľa nespôsobil vedľajší účastník žiadne navýšenie trov navrhovateľa. Považoval za potrebné rozlišovať, kedy vedľajší účastník vystupuje v konaní sledujúc svoj hmotnoprávny záujem a kedy je účelom jeho účasti ochrana spotrebiteľa ako cieľ vyplývajúci z právneho predpisu. Možnosť zaviazat vedľajšieho účastníka vystupujúceho na ochranu spotrebiteľa k povinnosti náhrady trov konania pripustil iba v prípade, že by sa jednalo o trovy za úkony, ktoré by boli v priamej súvislosti s úkonmi vedľajšieho účastníka, teda nanajvýš za úkony po jeho vstupe do konania. O takýto prípad sa však v danej veci nejedná. V žiadnom prípade však vedľajší účastník nevidel dôvod na solidárny záväzok spolu

s odporcom. Poukázal tiež na potrebu rozlišovania situácií, kedy vedľajší účastník vstupuje iba do časti konania, a to spravidla v časti príslušenstva alebo v časti zmluvnej pokuty.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a žiadal ho potvrdiť.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku II. o povinnosti vedľajšieho účastníka k náhrade trov konania navrhovateľa a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania

Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v rozsahu vymedzenom odvolaním vedľajšieho účastníka, spočívalo na právnom posúdení otázky, či vzniká povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľa aj vedľajšiemu účastníkovi podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., podporujúceho v konaní neúspešného odporcu, či je takáto povinnosť solidárna s odporcom, a či sa takáto povinnosť vzťahuje aj na trovy, ktoré navrhovateľ vynaložil v štádiu konania, kedy vedľajší účastník v konaní ešte nevystupoval, prípadne na časť konania, do ktorej vedľajší účastník nevstúpil. So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ust. § 93 ods. 2 O.s.p.) nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ust. §§ 142 -150 O.s.p.), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. veta prvá a druhá, podľa ktorých má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p. nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Ustanovenia § 142 O.s.p. použité aj v danom prípade neviažu povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka. V prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 142 O.s.p., je tak daná povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu účastníkovi.

Správny nie je ani názor, že jeho povinnosť náhrady trov sa nemôže týkať trov vzniknutých pred jeho vstupom do konania. Takýto názor vychádza z predpokladu, že rozhodujúcim kritériom je časové hľadisko vzniku trov. Ustanovenia § 142 O.s.p. a všeobecne právna úprava náhrady trov konania však vôbec nevychádza z časového hľadiska vzniku trov. Naopak kľúčovým pojmom je tu účelnosť vynaložených trov. Pokiaľ teda na strane účastníka vzniká povinnosť nahradiť trovy konania, nie je pre jej rozsah rozhodujúce kedy v konaní tieto trovy vznikli, ale to, či boli vo vzťahu k nemu účelne vynaložené. Účel zaplatenia súdneho poplatku, prevzatia zastúpenia, podania návrhu, ale ani iných úkonov nie je daný v jednom okamžiku a nikdy viac, ale všetky uvedené úkony sú potrebné pre celé konanie a jeho ďalší priebeh nie je bez nich možný, i keď sú vykonané v jednom konkrétnom čase. K otázke vstupu vedľajšieho účastníka iba do časti konania (iba príslušenstvo, iba zmluvná pokuta a pod.) vedľajší účastník takýto parciálny vstup nedeklaroval. Všeobecne je však účasť vedľajšieho účastníka v konaní v inom rozsahu ako je to priamo u podporovaného účastníka pojmovovo vylúčená.

Je teda zrejmé, že pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovení § 142 O.s.p., je takáto povinnosť daná i na strane vedľajšieho účastníka, a to bez ohľadu na to, či sa vznik nahradzovaných trov časovo kryje s jeho účasťou v konaní. Čo sa týka formy takéhoto spoločného záväzku, je potrebné vychádzať z jedného zo základných princípov náhrady trov konania, a to princípu zodpovednosti za výsledok konania. Plnej zodpovednosti neúspešnej strany za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviazá účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti. Pri akejkolvek inej forme by bolo zhoršené veriteľské postavenie účastníka oprávneného na náhradu trov konania, čo by na neho prenášalo časť zodpovednosti za výsledok konania. Pre takéto zhoršenie by preto museli byť dané dôvody na jeho strane.

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu je v súlade s vyššie uvedenými závermi, preto bolo krajským súdom ako vecne správne potvrdené.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal (§ 151 ods. 1 O.s.p.)

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.